

Nurullah KAYA
Gürpınar Kaymakamı

23 Ekim

Güzel Bir Pazar Sabahı

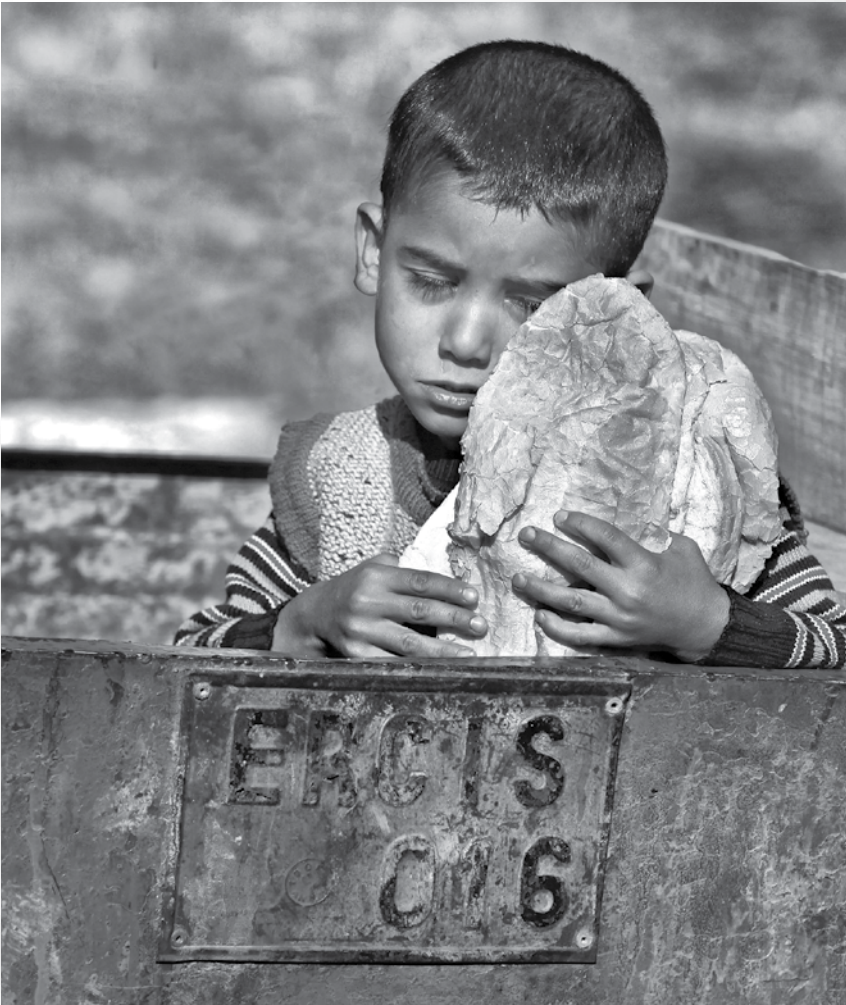

Foto: Zeki YAVUZAK / Erciş 2011

Eşim ve oğlum Asım'ı da alarak yola çıktık. Amacımız hafta sonu Erciş Kaymakamı Ramazan Fani abiye evinde ziyaret edip bahçedeki kurbanlıklarla Asım'ı tanıştırmak ve dalından elma yemek, ailecek unutulmaz bir gün yaşamaktı gerçekten de unutulmaz oldu bizler için. Yeni geldiğimiz Kaymakamlık konutunda bizim için hazırlanan kahvaltıya otururken çocuklarda bahçede oyun oynuyor kuzuları seviyorlardı.

Hafızalarda derin ve unutulmaz bir korku bırakan depremi; sevdiğin, sahiplendiğin bütün değerlerin can korkusunun zirvelerde olduğu zamanlarda unutulduğunu bizatihi yaşadık. Bahçede toplanıp yoğun sisin(yıkılan bina enkazları) ve silah seslerinin kesildiğinde korkunç manzara bütün çıplaklığı ile kar-

şımıza dikilmiş, koskoca binaların yerinde olmadığını gördüğümüzde yaşadığımıza şükreder olmuştuk. Ufak çaplı bir incelemeden sonra Ramazan Abi Kriz merkezinin yolunu tutarken bende hemen ana caddeye çıkıp etrafta şuursuzca gezen polisleri toplayıp yolu trafiğe kapattım.

Dış mahallelerden gelen vatandaşlar meraklarını gidermek isterken 'kapattığım caddenin ilçenin tek açık yolu olduğunu sonradan öğrendim' cadde trafiğini kilitlediklerini bilmiyorlardı. Trafiğe müdahaleimiz daha sonra gelen yardım araçlarının işlerini çok kolaylaştırmış, depremin yönetilebilir olmasını sağlamıştır.

Trafiğin kontrolü sağlanır sağlanmaz en yakında bulunan cezaevi karşısındaki Ereksan Apartmanına giderek enkaza müdahale ettim.

Deprem şokunu üzerinden atamayan halk şuursuzca enkazı izliyor

Cezaevinde bulunan askerler hareketsiz bekliyorlardı. Enkazın üzerine çıkarak avazımın yettiği kadar bağırarak Kaymakam olduğumu yetkinin bende olduğunu ve sesimin ulaştığı her nerede kim varsa enkaza yardıma gelmelerini söylediğimde yaklaşık 40 kişi enkaza koştu.

Üstlerinden emir bekleyen askerlerin kararsızlıklarını gidermek için onlara da komutanlarının ben olduğumu rütbeleri ne olursa olsun emrime uymaları konusunda kendilerini ikazım üzerine 15 kişilik askeri birlikte enkaza müdahale ettiler. Allah hepsinden razı olsun..

Hastane önünde kalabalık ve kargaşa kulaklarımdan gitmeyen vaveylalar ah.ah.. Biraz önce enkazdan sağ çıkardığımız insanların Rablerine yürümeleri acılarımızı arttırdı. Kendi içimde yaşadığım hezeyanlarıma rağmen aklıma ilçem Gürpınar geldi. Koruma polis memurum Aydından ilçenin durumunun iyi olduğunu yıkım olmadığını

öğrenince akşam 6 ya kadar Ercişte görev yaptım. Saat 6 civarında ailemi güvenli alana götürmek için Van'a geldim. Yollarda fay hatlarının çatlaklar oluşturduğunu görünce Valilik Kriz Merkezini aradım, ulaşamayınca TRT FM'i arayarak anons yapılmasını yolun durumunun şoförlere duyurulmasını istedim.

Eşimi Gürpınar Kaymakam Lojmanı arkasında bulunan çelik kontriksiyon olan garaja bırakarak tekrar Van Valiliği Kriz Merkezinde görev aldım.

Başbakanımızın yapacağı ziyaret nedeniyle Valimiz programı takip ederken Kriz merkezinin bütün yükünün Vali yardımcısı Atay Uslu'nun omuzlarına yüklendiğini gördüm. Edremit Kaymakamı Nurullah ER-TAŞ, Vali yardımcısı Murat Uzunparmak ve ilimize yeni atanan Zafer Coşkun ve Hakan Alkan'ın gayretleri de takdire şayandı.

Gece yarısı aldığım haber acılarımı daha da arttırdı. Hemşehrim ve Gürpınar'da öğretmen olan yeni evli Özgür-Emel Subaşıay çifti enkazda kalarak vefat etmişlerdi.1 günlük çalışma sonrası cesetleri enkazdan çıkarılmış Manisa Turgutlu'ya gönderilecek ama ailesi perişan ve ortalıkta tabut bulunamıyordu. Nerelere baksak, kime sorsak olumsuz sonuç alıyorduk. En sonra çare gece saat 01 sularında Edremit'in yakın bir köyünde köylüleri kaldırarak kavak ağacından kendi ellerimizle tabut yaparak cenazeleri ve perişan anne babayı İzmir uçağına yetiştirdik. Ruhları Şad olsun. Amin...

Valimiz Münir Karaloğlunun talimatı ile Gevaş Kaymakamı Yusuf Guni ile beraber Erciş'te kurulan kriz merkezinde görev almak üzere yola çıktık. Yolculuğun nasıl geçtiğini tam hatırlamıyorum ama bir elim her daim telefonda ve farklı kişilerle irti-

bat kurarak gerekli olabilecek iç çamaşırı, çorap, çizme, eldiven, çocuk eldiveni, pil, tırnak makası, yağmurluk, gece lambası, hilti, sefer tasları, jeneratör, toz maskesi, plastik bardak, semaver, fener vb. hayata dair malzeme siparişleri verirken en sık kullandığım cümle;devlet bilahare ücretini ödeyecektir...

Erciş tekrar gelişim ve Ramazan Fani abinin beni görür görmez Nurullah çabuk gelen yardımları organize et ihtiyaç sahiplerine ulaşmasını sağla demesi üzerine soluk dahi almadan koşar adımlarla caddeye çıktım. Önüme gelene DÖRTEL deposu nerede diye sorarak giderken arkam sıra bir kalabalık beni takip ediyordu. Gelenler GÖNÜLLÜLERDİ ve de başlarında sanatçı KEREMCEM vardı. Uzun bir yürüyüşün ardından tanımadığımız bir vatandaşımızın aracı ile dere yatağı içerisinde Erciş merkeze uzak Adilcevaz yolu üzerinde eski küçük ve eksiklerle dolu bir depoydu Dörtel.

Kaymakam koruması Aydın Bozdağ Gürpınar'da ne kadar eli iş tutan var ise gönüllülük esasına göre toplamış ve Erciş te imdadımıza yetiştiler. Elazığ Valiliği kriz ekibinin kurduğu yardım sisteminde bilgisayarlar da aktif hale getirerek ve bütün eksiklikler giderildiğinde çalışmalara başladık.

Güzel Ülkem, Ülkemin güzel insanları yardımımıza koşmuşlar ellerinde ne varsa bize göndermişler aklınıza ne gelirse göndermişler. Depo kapısı tır kamyon sırasından geçilmiyor sırada ne kadar araç var bilmiyoruz ama 2 gün boyunca gönüllüler ve Gürpınarın gönlü zengin gençleri ve Kaymakamlık personeliyle beraber nizami ve bilgisayar kayıt esasına göre yardımları indirdik ve tasnif ettik.

Liderliğini Çanakkale'den gelen Vanlı Hadi'nin yaptığı diğer gönüllü ekip mahalle mahalle yardımları dağıtıyorlar, yorgunluklarına rağmen tekrar tekrar sabaha kadar diğer mahallelere yardım göndermenin gayreti içerisinde giriyorlardı. 3 gün boyunca yatak, sıcak su, ve sıcak bir yemek görmedik dinlenemedik. Bir gece kaymakamlık konutu bahçesinde çadır bulduk, hemen Yusuf la beraber girdik ve uyuduk, ama sabah kalktığımızda benim sesim kısılmıştı ve tekrar düzelene kadar bütün telefonlara Yusuf baktı işi Yusuf organize etti.

Depremden 4 gün sonra; günlerden perşembe hava yağmurlu ve akabinde yine büyük bir artçı deprem oldu. Akşam 18.00 sularında

depo kapısı önünde belli belirsiz bir silüet sahibi bağırmaya başladı: kaçın! baraj yıkıldı kaçın ve akabinden kayboldu.

Bağırın kim, baraj nerede, biz neredeyiz, kible neresi, güneş nereden doğuyor, malzemeler ne olacak gibi sorular kafamı kurcalarken Depo güvenliğini sağlayan yaklaşık 30 polis, 60 Gürpınar'lı hemşehrim ve gönüllüler ile araç sahipleri depoyu terk edince bende bir araca binerek tepelik alana gittim. Ancak aklım ve gözüm depoda kaldı.

Cadde trafiğini güvenlik nedeniyle hemen kapattırdım ve aşağıdan gelen her araca soru sormaya başladım: baraj nerede? yıkıldı mı? suyu gördünüz mü? kim söyledi? vs. Ama hiç kimse bana istediğim cevabı vermedi suyu gören yoktu ama ailesini alan yüksek yerlere kaçıyordu. Son olarak kırmızı bir Toros aracı durdurdum buğulanmış camlardan içerisi görünmüyor camı açılmıyordu araç şoförü zorda olsa bir tekme atarak kapıyı açtı ve ona da klasik sorumu sordum: kardeş baraj yıkıldı mı? suyu gördün mü? şoför olan canım Anadolu insanı kardeşim bana sinirli bir şekilde bağırarak kardeşim suyu görmesek kaçmayız herhalde canımızı zor kurtardık deyince ben hemen belediye başkanı Zülfikar Arapoğlu'nu aradım başkan baraj yıkılmış doğru mu deyince başkandan uzun bir süre cevap alamadım. Yusuf o arada Vali beyi arayarak yardım istiyordu DSİ Bölge Müdürlüğü yetkililerine ulaşmakta zorluk çekerken Vali Bey

bizleri arayarak bilginin yalan olduğunu söylemesiyle depoya doğru var gücümüzle koşmaya başladık.

Depoya geldiğimizde yağma yapıldığını görünce bağırmaya başladım. Gürültü üzerine içeride bulunanlar kaçmaya başladığında karşıma çıkan bir vatandaşın kollarının arasında ellerinde yaklaşık 15 battaniye olduğunu görünce bende o da korktuk kollarımı açıp avazım çıktığı kadar bağırarak yağmacının üzerine şuursuzca koşunca yağmacılar da panikle kaçılar sabaha kadar dere yatağından ve izbe yerlerden yardım malzemelerini topladık. Sonradan öğrendik ki il dışından gelen şebekeler çok organize bir şekilde bu planı dere yatağı kenarındaki mahallelerde uygulamışlar ve bazı evlerde hırsızlık yapmaya kalkmışlar. Bu arada baraj olduğu doğru Koçbaşı barajı varmış ancak barajda SU YOKMUŞ. Onu da sonradan öğrendik.

Hemen ertesi gün Yusuf bey ile beraber Erciş ilçesini dolaşıp mükemmel ve güvenli bir depo alanı bulduk. Burası daha önce neden aklımıza gelmedi onuda bilemiyorum, çünkü herkesin her gün önünden geçtiği Erciş Şeker Fabrikası ve depoları..

Ses sanatçısı Keremcem Erciş dönüşü katıldığı televizyon programlarında benim adımla unvanımı ve cep telefonu bilgilerimi verince Türkiye'nin çeşitli illerinden aranmaya başladım. Hareket edemez hale gelmiştim. İlgi çok fazlaydı ve ben yetişemez olmuştum. Keremcem'in

numaramı verdiğini çok sonraları öğrendim.

Deprem yönetimin her bir mülki amire inisiyatif sunan sıkıntıları an be an takip eden taşıdığı ağır sorumluluklarına rağmen bizlere de zaman ayıran, bizleri dinleyen ve sorun ne olursa olsun çözüm üreten ve sunan yapısıyla bizlere ve Van'ımıza bir şans olan sayın Valim Münir Karaloğluna, Erciş'e gönüllü olarak gelen ve işlerimizi kolaylaştıran, isteklerimizi behemehal yerine getiren kriz merkezinde bulunan mülkiye müfettişi ve mülki idare amiri abilerimize teşekkür ederim.

Deprem sonrası 90 gün görev yaptığım tarifi imkansız acılar yaşadığım ve acılara şahit olduğum, unutulmaz dostluklar ve kadirşinaslıkta engin, boynu bükük gönlü zengin insanların yaşadığı Erciş'imiz de depremin etkilerini en aza indirme gayretlerimize yardım eden başta koruma polis memurlarım Aydın ve Ramazan'a Vakıf personelime kurum müdürlerim ve ekiplerine Gürpınar Belediyesi ve Gürpınarlı hemşehrilerime, 90 gün boyunca 3 öğün yemek çıkaran yardım kuruluşlarına, Kızılay'a İstanbul B.B sine ve özellikle Tevrat Beye, gönüllülere Keremcem'e ve ekibine, İstanbul'dan İrfan Beye ve Gaziantep esnafına, basın kuruluşlarına, Erciş halkına ve güzelim ülkem insanlarına teşekkür ederim.

Allah bir daha ülkeme ve insanlığa bu üzüntüleri göstermesin inşallah. amin...